

'Emor – Leviticus 21:1 – 24:23

Aliyah 3 – Leviticus 22:17 – 22:33

In dit gedeelte lezen we dat de **offerdieren volmaakt** moesten zijn. Wanneer een Israëliet God een dier wilde offeren, dan mocht dat dier geen lichamelijke afwijkingen hebben. Hij mocht God niet de dieren offeren, waar hij zelf toch al vanaf wilde. Niet het slechte overblijfsel van de kudde was bestemd voor God, maar het beste van het beste. Dit had ook te maken met de heiligheid en volmaaktheid van het Heiligdom. De volmaakte schepping werd daar gevierd. Daar mocht geen gebrek in binnengebracht worden.

In Leviticus 21:18ev werd dit ook al over de **priesters** zelf gezegd. Priesters met een ziekte of gebrek mochten geen dienst doen in de Tabernakel. We zagen in de eerdere *aliyot* van 'Emor dat dit te maken heeft met de eer van God en de proclamatie, die uitgaat van het Heiligdom. De eer van een koning schuilt in de volmaaktheid en schoonheid van zijn dienaren. Ook wordt in het Heiligdom de volmaakte schepping geproclameerd, zodat volmaaktheid de wereld binnen zou stromen. In deze stroom mag geen verontreiniging optreden. Dit wil niet zeggen dat God onvolmaakte mensen wil verstoten, maar dit heeft met de heiligheid en **volmaaktheid van het Heiligdom** te maken.

In de huidige *aliyah* wordt duidelijk dat dit principe niet alleen voor de priesters opgaat, maar ook voor de offerdieren die gebracht worden. Wat kunnen we hier in geestelijke zin van leren? Kennelijk is het zo dat niet alleen van onszelf als persoon volmaaktheid gevraagd wordt, maar ook van de daden die wij doen en de gaven die wij geven. Deze **daden en gaven** moeten ook aan Gods **maatstaf van perfectie** voldoen. Alleen dan kunnen ze in de hemel aanvaard worden.

Dit leert ons dat wij geen gemakkelijke houding mogen hebben en zeggen: 'God vindt alles leuk en aardig wat jij doet. Doe maar lekker, want Hij geniet er toch wel van!' Die houding komen we regelmatig onder gelovigen tegen. Het toont een vanzelfsprekendheid dat onze daden natuurlijk door God geaccepteerd en aanvaard worden. De huidige *aliyah* leert ons echter dat dit helemaal **geen vanzelfsprekendheid** is, zelfs niet als wij gered zijn en geheiligd zijn tot priesters van God. Onze daden dienen perfect en volmaakt te zijn, om in de hemel aanvaard te kunnen worden.

Het is uiteraard zo dat niemands daden aan deze maatstaf van God kunnen voldoen. Daarom leidt dit in de eerste plaats tot **erkenning** dat al onze daden voor God **tekortschieten**. Dit leert ons een nederige houding. Deze erkenning is zeer belangrijk. Als wij denken dat we van onszelf God iets aangenaams aan kunnen bieden, dan leven we in hoogmoed. Onze daden schieten altijd tekort.

In de tweede plaats brengt dit ons tot het gebed, dat al onze daden onder het **verzoenende bloed van Yeshua** gebracht mogen worden. Wanneer onze daden door het bloed van Yeshua verzoend worden, dan worden ze aangenaam voor God en kunnen ze in de hemel aanvaard worden. Dit is grote genade en zeker geen vanzelfsprekendheid.

Dit betekent concreet dat wanneer wij iets voor God doen, dat wij daar dan verzoening over vragen. Laten we **over al onze daden** bidden dat God deze reinigt door het bloed van zijn Zoon, zodat ze volmaakt, acceptabel en welgevallig voor Hem worden. Dan kunnen ze geofferd worden in de hemel. Dan kan God ervan genieten.

Is God dan niet als een **Vader**, die wil genieten van zijn kinderen? Wij genieten toch ook van wat onze kinderen doen, ook al is dat verre van volmaakt? Zeker, dat verlangen leeft ook in het hart van de hemelse Vader. Daarom zond Hij ook zijn geliefde Zoon, om onze daden te reinigen en te heiligen. Hij wil van harte van zijn kinderen genieten. Daar moest echter wel een hoge prijs voor betaald worden. Dit heeft te maken met de tegenstelling tussen hemel en aarde. **In de hemel is alles volmaakt en heilig**. Op de aarde is alles gebroken en besmet. Deze twee gaan niet samen. Er moet verzoening plaatsvinden om deze twee bij elkaar te brengen. God gaat de heilige standaard van de hemel niet omlaag brengen, maar Hij kwam Zelf naar beneden om onze aardse standaard te verhogen.

Onder het verzoenende bloed van Yeshua mogen wij met de **vrijmoedigheid van een kind** naar de Vader toegaan en voor Hem leven. Laten wij daarbij echter nooit vergeten dat dit geen vanzelfsprekendheid is. Het heeft het leven en bloed van Yeshua gekost. Het is belangrijk om onszelf en onze daden steeds weer bewust onder het verzoenende bloed van Yeshua te blijven brengen. Dat is onze **toegangspoort** en daarin is onze vrijmoedigheid gelegen. Dat is een groot wonder, waar wij voor eeuwig verbaasd en verwonderd over mogen blijven. Zo zullen wij God daar voor eeuwig voor aanbidden!

Yeshua was de enige Priester op aarde die in geestelijke zin volmaakt was. Hij was ook de enige Priester die volmaakte offers bracht. Op zijn daden en zijn gaven was niets aan te merken. Hij was de enige die de **Thora volkomen uitleefde**. Daarmee vervulde Hij de eis van de wet. Er was geen schuld in Yeshua. In Hebrreeën 4:15 staat geschreven: *Want wij hebben geen Hogepriester Die geen medelijden kan hebben met onze zwakheden, maar Een Die in alles op dezelfde wijze als wij is verzocht, maar zonder zonde.* Yeshua beging geen enkele zonde. Hij was de enige die volmaakt leefde. Hiermee vervulde Hij plaatsvervangend voor ons de hele Thora, zodat deze eis niet meer bij ons zou liggen.

Yeshua was ook **het ware Pesachlam**, Die als offerdier onderzocht werd en **volmaakt** bevonden werd. In aanloop naar het Pesachfeest was het gebruikelijk om het Pesachlam viermaal te onderzoeken op gebreken, om te zien of het volmaakt was en geschikt was om geofferd te worden. Zo werd Yeshua ook viermaal ondervraagd: door Annas, door Kajafas, door Pilatus en door Herodes. En niemand kon schuld in Hem vinden. Hij moest onder een vals voorwendsel veroordeeld worden. Hij werd onderzocht en bleek het perfecte Pesachlam te zijn, zonder enig gebrek, helemaal volmaakt.

Nu gaat het in de huidige *aliyah* niet om de Pesachlammeren, maar om de offerdieren die als **vrijwillige gave** of als **gelofteoffer** werden gebracht. Wanneer een Israëliet een gelofte of eed had gedaan aan de Heer om een dier te offeren, dan moest hij deze gelofte met een volmaakt dier inlossen. Yeshua is de vervulling van alle offers, ook van deze vrijwillige en gelofteoffers. Hoe is Hij daar de volmaakte vervulling van...?

Yeshua bood zichzelf niet alleen aan de Vader aan als zondoffer en als schuldoffer. Hij bood Zichzelf niet alleen aan uit noodzaak, omdat er nu eenmaal een offer voor de zonde gevraagd werd. Nee, Hij bood zichzelf ook **vrijwillig**, vanuit een diep hartsverlangen, aan de Vader aan. Hij deed dit verder, omdat Hij een **gelofte** had afgelegd om dit te zullen doen. En Hij betaalde dit offer op volmaakte wijze.

Dat Yeshua niet alleen uit noodzaak naar deze wereld toekwam, blijkt uit het feit dat Yeshua verteerd werd door een brandende ijver voor het Huis van God, volgens Johannes 2:17. Yeshua had een **diep hartsverlangen** om de hemelse Vader te dienen in zijn Tempel. Verder zegt Yeshua in Johannes 4:34 het volgende: *'Mijn voedsel is dat Ik de wil doe van Hem Die Mij gezonden heeft en Zijn werk volbreng.'* Het dienen van Zijn Vader was Yeshua tot voedsel. Daar leefde Hij op. Daar verlangde Hij naar.

Verder kwam Yeshua naar deze wereld toe om als een gelofteoffer. Hij had namelijk een gelofte gedaan aan de Vader, die Hij kwam vervullen. In Psalm 40:8-9 staat het als volgt geschreven: **Toen zei Ik: 'Zie, Ik kom, in de boekrol is over Mij geschreven. Ik vind er vreugde in, Mijn God, om Uw welbehagen te doen; Uw wet draag ik diep in Mijn binnenste.'** In Hebrreeën 10 wordt dit op Yeshua toegepast. Yeshua deed een gelofte aan zijn hemelse Vader, toen Hij naar deze wereld toekwam. Hij beloofde te komen als het volmaakte offer. En Hij vervulde deze gelofte op volmaakte wijze, door een diep innerlijk verlangen gedreven. Zo gaf Hij ons een voorbeeld om onze gelofteoffers met een volkomen hart en volkomen toewijding aan God te betalen.

Yeshua kwam voor ons in de plaats. Hij verzoende onze daden, zodat ze aangenaam worden voor God. Tegelijkertijd gaf Yeshua ons hier een voorbeeld in. Hij leerde ons om **met grote inzet te streven** naar volmaakte en heilige daden. Laten we onszelf er niet gemakkelijk van afmaken en denken dat alles nu toch wel aangenaam is voor God. Laten we, net als Yeshua, er met volle inzet naar streven om volmaakte daden aan de Heer te offeren. Zoals Yeshua ook in de Bergrede tegen zijn leerlingen heeft gezegd: **Weest u dan volmaakt, zoals uw Vader, Die in de hemelen is, volmaakt is.** (Mattheüs 5:48)

Yeshua vraagt ons om ons leven volkomen aan Hem te offeren en niets daarbij achter te houden. Je hele leven moet op het altaar gelegd worden. Yeshua vraagt van ons **volmaakte overgave**, zoals Hij ook zegt in Johannes 15:12-14: *'Dit is Mijn gebod: dat u elkaar liefhebt, zoals Ik u liefgehad heb. Niemand heeft een grotere liefde dan deze, namelijk dat iemand zijn leven geeft voor zijn vrienden. U bent Mijn vrienden, als u doet wat Ik u gebied.'* Wij worden tot dezelfde liefde geroepen, als die Yeshua heeft. Wij worden ook opgeroepen om **ons leven neer te leggen** voor de Heer en voor anderen.

Paulus schrijft hier als volgt over in 1 Korinthe 9:24ev:

*Weet u niet dat zij die **in de renbaan lopen**, allen wel lopen, maar dat slechts één de prijs ontvangt? Loop dan zo dat u die verkrijgt. En iedereen die aan een wedstrijd deelneemt, beheerst zich in alles. Zij nu doen dat om een vergankelijke krans te ontvangen, maar wij om een onvergankelijke te ontvangen. Ik loop daarom niet zonder duidelijk doel en ik vecht zó met de vuist dat ik niet maar wat in de lucht sla.*

Maar ik oefen mijn lichaam op harde wijze en maak het dienstbaar, opdat ik niet misschien, na anderen gepredikt te hebben, zelf verwerpelijk word.

Wij zijn dus geroepen om de **houding van een sporter** aan de dag te leggen. Alles moet opzij voor deze ene race: de race van het geloof. We trainen **gedisciplineerd** en zetten alles op alles om volmaakte daden te offeren aan God. Daar zetten we onszelf ten volle voor in. We gooien er niet met de pet naar en denken ook niet: 'het is allemaal toch wel oké voor God...' Nee, we strijden de strijd van het geloof met volharding en volle inzet. Alleen zo kunnen we de renbaan van het geloof volbrengen.

Uiteraard hebben we hierbij de **hulp van de Heilige Geest** nodig. Zonder de Geest van God kunnen we geen aangename daden voor God doen. Wanneer wij echter geleid worden de Heilige Geest, kan dat wel. Dan beginnen we daden te doen, die God voorbereid en gepland had. Yeshua begint door ons heen zijn volmaakte daden te doen. Wij doen echter zelf ook met volle inzet mee!

Wanneer wij deze weg met volle inzet gaan, dan is daar het **verzoenende bloed** van Yeshua om onze daden te verzoenen en voor onze tekorten te betalen. Dan worden onze daden daadwerkelijk tot een aangenaam offer van God. Dan kan onze hemelse Vader daar enorm van genieten. Hij ziet ons hart aan. Hij proeft de liefde en de inzet. En Hij verzoent dan van harte onze daden, zodat ze aan zijn perfecte maatstaf voldoen.

Laten we nog iets verder inzoomen op de huidige *aliyah*. Er worden een heel stel concrete gebreken opgesomd, die de offerdieren niet mochten hebben. Deze kunnen stuk voor stuk ook geestelijk toegepast worden op onze daden. Dit leert ons hoe volmaakt onze daden voor God behoren te zijn. Laten we ze stuk voor stuk langslopen, beginnend bij vers 22.

Een offerdier mocht niet blind zijn. Dit leert ons dat wij **geen 'blinde daden'** mogen verrichten. Dit kunnen daden zijn, zonder oog te hebben voor God en anderen. We verrichten in het blinde weg onze daden, zonder ons af te vragen wat God van ons vraagt of wat anderen in onze omgeving nodig hebben. Het is belangrijk om onze daden juist wel af te stemmen op God en de behoeftes van andere mensen.

Een offerdier mocht ook geen gebroken botten hebben. Dit leert ons dat wij **geen 'gebroken daden'** mogen verrichten. Dit kunnen daden zijn die vanuit innerlijke pijn of gebrokenheid gedaan worden. Het gaat dan om onvolmaakte daden, die de menselijke zwakte in zich dragen. Het is belangrijk dat wij innerlijke genezing ontvangen, zodat onze daden gezond en krachtig zijn en iets goeds uitwerken.

Een offerdier mocht ook niets gespletens (lip of ooglid o.i.d.) hebben. Dit leert ons dat wij **geen 'gespleten daden'** mogen verrichten. Dit kunnen daden zijn die met een onvolkomen hart of met dubbele motieven gedaan worden. Dit zijn oneerlijke daden, waar men niet volkomen achterstaat. Het kan ook zijn dat je het één zegt en het ander doet. Het is belangrijk dat wij open, transparant, oprecht en eerlijk zijn in onze daden.

Een offerdier mocht ook geen wratten of gezwellen hebben. Dit leert ons dat wij **geen 'ongecontroleerde daden'** mogen verrichten. Wratten of gezwellen zijn een wildgroei aan lichaamscellen. Zo kunnen wij ook een wildgroei aan daden hebben. We willen niet buigen onder gezag of autoriteit. We willen gewoon in het wilde weg onze daden doen, zonder enige check of controle. Het is belangrijk dat wij nederig buigen onder het gezag van God en anderen, wanneer wij onze daden voor God verrichten.

Een offerdier mocht ook geen uitslag, jeuk of ontsteking hebben. Dit leert ons dat wij **geen 'irriterende daden'** mogen verrichten. Dit kunnen heetgebakerde daden zijn of daden die de gemeenschap ziek maken of daden die vooral irritatie bij anderen wekken. Laten we hierbij wel goed onderscheiden: Yeshua's woorden riepen soms ook irritatie op bij de hoorders, maar dat lag aan de kant van de hoorders. Zij wilden de woorden van Yeshua namelijk niet aannemen. Laten we checken of het onze daden zelf zijn, die irriteren, of de onwilligheid van anderen. Het is belangrijk om daden te doen, die erop gericht zijn om de gemeenschap goed te doen en op te bouwen.

Dan lezen we in vers 23 nog twee voorwaarden, die voor een vrijwillige gave niet golden, maar voor het vervullen van een gelofteoffer (op het altaar) wel:

Een offerdier mocht geen ongelijke (te lange of te korte) leden hebben. Dit leert ons dat wij **geen 'misplaatste daden'** mogen verrichten. Dit kunnen daden zijn, die eigenlijk iemand anders had moeten verrichten. Je neemt teveel hooi op je vork of je neemt taken van een ander over. Zo worden de lasten over de ledematen van Christus' Lichaam ongelijk verdeeld.¹ Het kan ook zijn dat je goede daden verricht op de verkeerde tijd of plaats. Dit soort daden kunnen voor de gemeenschap wel van nut zijn, maar deze zijn voor God niet acceptabel.

Een offerdier mocht ook geen on-gekloven hoeven (*Qaloet*) hebben. Dit kan ons leren dat wij **geen 'eergevoelige daden'** mogen verrichten. Wanneer jouw hoeven niet gespleten zijn, dan ben je mogelijk te stevig verankerd. Je vertrouwt teveel op eigen kracht. Je oogst teveel eer voor jezelf. Het is belangrijk dat daden worden gedaan tot de eer van God. Daden ter ere van jezelf kunnen voor de gemeenschap wel van nut zijn, maar deze zijn voor God niet acceptabel.

In vers 24 lezen we dan nog enkele voorwaarden aangaande de testikels van het offerdier, waardoor het niet als offer geschikt zou zijn:

Een offerdier mocht geen geplette, geslagen/vernietigde, uitgetrokken of afgesneden testikels hebben. De testikels hebben te maken met de groeipotentie door middel van voortplanting. Deze voorwaarden kunnen ons dus leren dat we geen daden mogen verrichten, waarin de **groeipotentie beschadigd** is. Dit kan betekenen dat de potentie van onze daden onder druk is bezwaken, door klappen in het leven is vernietigd, door anderen ontroofd is of halverwege afgebroken is. Daden die in en door God gedaan zijn, die verliezen hun kracht niet, maar die komen tot hun doel en blijven groei geven.

¹ Zie 1 Korinthe 12.

Verder lezen we nog in vers 27 dat een pasgeboren dier eerst **zeven dagen bij de moeder** moet blijven. Pas vanaf de achtste dag mag het geofferd worden. Ook mag je volgens vers 28 niet een dier **samen met zijn jong** op dezelfde dag offeren. Deze geboden tonen diep respect voor het leven. Verder laat dit zien dat offerdieren niet altijd meteen geschikt waren om te offeren, maar dat er ook een juiste tijd voor gesteld is. In het geval van een pasgeboren dier, had je dan ook zeven dagen om te checken of het echt niets mankeert. Daarna mocht het pas geofferd worden.

We kunnen hieruit leren dat onze daden niet altijd meteen welgevallig zijn. Het komt ook op **de juiste timing** aan. Soms moeten we een tijdje nemen om onze daden te **checken** of ze echt aangenaam voor de Heer zijn, voordat we ze uitvoeren of aan de Heer aanbieden. Soms is de juiste tijd er simpelweg nog niet voor aangebroken en moeten we nog even geduld hebben. We kunnen niet alle daden op één en dezelfde dag aan de Heer aanbieden. De Heer weet wanneer wat gedaan moet worden.

In vers 29 en 30 wordt nog specifiek ingegaan op het dankoffer. Dit offer moet ook volgens de juiste regels geofferd worden. En dit offer moet op dezelfde dag gegeten worden. Er mag niets van overblijven tot de volgende dag. Dit leert ons dat we niet op oude offers en daden mogen blijven teren. Onze daden mogen **iedere dag weer als nieuw** aan de Heer geofferd worden. En Gods zegeningen, waarvoor wij Hem danken, zijn ook iedere dag weer nieuw. We mogen daarin niet bij het oude blijven hangen, maar we worden opgeroepen in het heden te leven. Dank God voor vandaag en maak vandaag opnieuw de juiste keuzes. Iedere dag spreekt voor zichzelf.

Zo hebben we een heel stel aanwijzingen gezien voor onze daden. Deze kunnen ons helpen om de **wedloop van het geloof** met inzet te lopen. Laten we met de hulp van de Heilige Geest streven naar perfecte en volmaakte daden. En laten we het verzoenende bloed van Yeshua op onze daden toepassen, zodat ze daadwerkelijk aangenaam voor God zullen worden. Dan zullen onze offers aanvaard worden in de hemel en God zeer blij maken!

Wat hebben we nu geleerd?

1. Offerdieren moesten, net als de priesters, volmaakt zijn
2. Dit leert ons dat er perfectie van onze daden en gaven gevraagd wordt
3. Erken dat je tekortschiet en vraag Yeshua's verzoenende bloed over al je daden
4. Yeshua leefde de hele Thora volmaakt uit, voor ons in de plaats
5. Hij was ook het ware vrijwillige offer en gelofteoffer
6. Wij mogen in navolging onze geloftes met volkomen inzet betalen aan de Heer
7. Van ons wordt grote inzet en discipline gevraagd om volmaakt te zijn
8. We hebben de hulp van de Heilige Geest hierbij nodig
9. Wij mogen geen blinde, gebroken, gespleten, ongecontroleerde, irriterende, misplaatste, eergevoelige of impotente daden aan God aanbieden
10. Alleen door Yeshua's verzoenende bloed zijn onze daden toch aangenaam
11. Gods daden en onze daden zijn iedere dag weer nieuw...
12. Laten we de wedloop van het geloof lopen met Gods hulp!